

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 οι Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-786/14, Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ.

(Υπόθεση C-604/18 P)

(2018/C 427/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείοντες: Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη κ.λπ. (εκπρόσωποι: Π. Τριδήμας, barrister, K. Χρυσοστομίδης, δικηγόρος)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωομάδα (Eurogroup), εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσείοντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·
- να δεχθεί τα αιτήματα που υπέβαλαν οι ενάγοντες και ήδη αναιρεσείοντες στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία·
- να καταδικάσει τους εναγομένους και ήδη κατ' αναίρεση αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα της υπό κρίση αναίρεσεως, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείοντες θεωρούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον:

- (α) έκρινε ότι το Eurogroup δεν απαίτησε από την Κύπρο να λάβει τα μέτρα που τους ζημίωσαν, ή ότι η λήψη των εν λόγω μέτρων δεν απαιτήθηκε με πράξη για την οποία είναι υπεύθυνη η ΕΕ·
- (β) έκρινε ότι το δελτίο τύπου που εξέδωσε η ΕΚΤ στις 21 Μαρτίου 2013 δεν ζημίωσε τους αναιρεσείοντες·
- (γ) έκρινε ότι οι εναγόμενοι και ήδη κατ' αναίρεση αντιδικοί δεν απαίτησαν από την Κύπρο, με ορισμένες άλλες πράξεις, να συνεχίσει να εφαρμόζει τα ζημιογόνα μέτρα και/ή δεν απαίτησαν τη λήψη των ζημιογόνων μέτρων, τα οποία ελήφθησαν με τροποποιήσεις που επήλθαν στα επίμαχα διατάγματα στις 30 Ιουλίου 2013·
- (δ) έκρινε ότι η απόφαση 2013/236 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου δεν επέτασσε τη λήψη όλων των σχετικών ζημιογόνων μέτρων·
- (ε) έκρινε ότι δεν υπήρξε κατάφωρη προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας, που προστατεύεται από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθώς και από το άρθρο 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου αριθ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ούτε παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ή της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Οι αναιρεσείοντες διατείνονται ότι τα ζημιογόνα μέτρα δεν είναι σύμφωνα προς τον κανόνα που επιβάλλει οι περιορισμοί στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας να προβλέπονται από τον νόμο, καθώς και ότι δεν είναι σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας. Θεωρούν ότι η συμπεριφορά των εναγομένων θεμελίωσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη τους ότι δεν θα λαμβάνονταν μέτρα διασώσεως με ίδια μέσα («bail-in») που να επιβάλλουν απομείωση («κούρεμα») στα περιουσιακά τους στοιχεία. Θεωρούν επίσης ότι ως καταθέτες και/ή μέτοχοι της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής Τράπεζας υπέστησαν δυσμενή διάκριση, μεταξύ άλλων, σε σχέση με καταθέτες και μετόχους, αντιστοιχώς, τραπεζών που εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που είχαν ήδη λάβει χρηματοπιστωτική συνδρομή παρόμοια με εκείνη που παρασχέθηκε στην Κύπρο.

⁽¹⁾ Απόφαση του Συμβουλίου, της 25ης Απριλίου 2013, που απευθύνεται στην Κυπριακή Δημοκρατία σχετικά με ειδικά μέτρα για την αποκατάσταση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της βιώσιμης ανάπτυξης (ΕΕ 2013, L 141, σ. 32).